

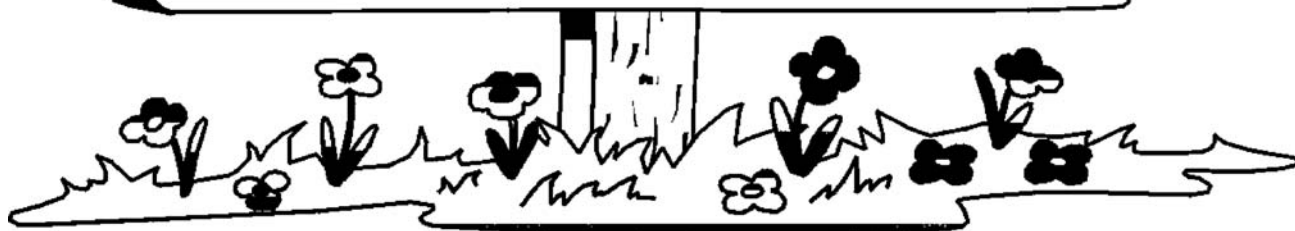
Čistá láska

Ročník 1, číslo 2

prosinec 2005

Jako sebelepším a sebedelším
spánkem nelze nacvičit smrt, tak
sexuální činností nelze vyzkoušet
opravdovou lásku.

Walter Trobisch

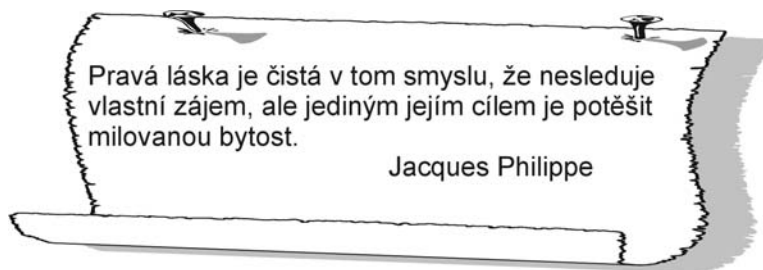
***V tomto čísle najdete: Pro a proti, Program pro tebe,
příklady svatých, citáty, vtipy a mnoho dalšího***

Slovo redakce

Právě čtete druhé číslo našeho občasníku. Jeho podobu i obsah se snažíme stále zlepšovat, ale jde to příliš těžko. Bylo by potřeba, abyste se Vy, aktivní čtenáři, zapojili do tohoto velkolepého díla☺. Znovu Vás prosíme, abyste zapojili své myslivny a pokusili se zplodit jakýkoli použitelný text (svědectví, zážitek, názor, dotaz...) do dalšího čísla. Rádi takový článkuček otiskneme a vyjádříme Vám uznání a pochvalu za ochotu. Bylo by škoda, kdyby se náš občasník musel omezovat jen na převzaté články a chyběla by vlastní tvorba.

A protože se blíží vánoční svátky, přejeme Vám, ať je prožijete radostně, požehnaně a hlavně bez úhony na těle, na duchu i na duši.

Vaše redakce

Milí mladí přátelé,

když jsem přemýšlel o životě, vypožoroval jsem následující skutečnost. Člověk, který chce být dobrým člověkem a žít podle křesťanských zásad, ten to nemá vždycky lehké. V každém období života na něj čekají jiné těžkosti a jiná pokušení. Pokud zrovna v tom svém období zvládne tato pokušení a těžkosti na jedničku, pak se dá mluvit o tom, že to zvládl svatě. Např. dítě je vystaveno pokušení neposlouchat, starý člověk díky svým nemocem a bolestem je vystaven pokušení reptat a být netrpělivý. Pro manžele je těžké trvale žít v postoji lásky k tomu druhému atd.

A čím jsou pokoušeni mladí? Hádejte třikrát. Pokušení je sice víc, ale jedno z nich je pokušení proti čistotě. Ale i v tomto věkovém období platí, že mladí lidé mohou vítězit. Mohou totiž prožít svoje mládí čistě, pokud o to stojí a bojují. A tak vám chci popřát, ať toto životní období, které nyní prožíváte, využijete naplno a ať získáte zásluhy ve vítězstvích nad pokušeními, která na vás směřují. Jde to!!! S pomocí Boží totiž to, co se zdá těžké a nemožné, je nakonec lehké a radostné. A navíc nezapomeňme, že stále platí jedno z hesel šířených FATYMem: Nikdy nejsme sami, andělé jsou s námi! Ti nám mohou pomoci, když se snažíme nejen o čistou lásku, ale o život s čistým srdcem.

Žehná otec Marek

Přátelství

Kdybychom neměli po boku přátele, naše dny by byly chudé. Žili bychom sami se sebou a stále by nám něco chybělo. Nerozvinuli bychom se do té plnosti, ke které jsme povoláni. Lidé, s kterými se můžeme navzájem obdarovávat city radosti, veselosti, s kterými si rozumíme, bytostně patří do našeho života. Každý chlapec, každé děvče touží po takovémto člověku a tato touha je v lidech nesmazatelně zapsaná.

Budování přátelství

Přátelství se buduje komunikací. Komunikovat neznámá jen vést rozhovor. Komunikovat znamená také usmívat se nebo být smutný, podat ruku nebo ji odmítnout. Pohlednout si vzájemně do očí nebo je sklopit. Znamená to vzít tužku a napsat dopis, zavolat někomu, nechat vzkaz, poslat pozornost... Bez komunikace se nedá vytvořit přátelství, bez ní chladne a vytrácí se.

Pilíře přátelství

1. Důvěra – když se z přátelství vytratí důvěra, ztratí svůj obsah. Zůstane jako prázdné slovo bez významu. Ztratí se něžnost a důstojnost toho druhého. Už je jen jedním z těch mnoha, s kterými se denně setkáváme na ulici.
2. Věrnost – když chybí věrnost, nemůžeme mluvit o přátelství.

Vlastnosti přátelství

- *Toužit po setkání*
- *Navzájem se přijímat* – nenutím ho za každou cenu dělat to, k čemu nemá vztah. Vážím si jeho způsobu života.
- *Respektovat se* – když se ho neptám, neradím mi, ale když mi radí, vždy jsou to dobré rady.
- *Vycházet si vstříc*
- *Důvěřovat si*
- *Pochopit se* – většinou se mi podaří uhádnout i jeho myšlenky. Vím, kdy je ve své kůži, ale vím také, kdy je „mimo“.
- *Být spontánní* – nemusím nosit „masku“ a zatajovat své typické vlastnosti. Rozumím, co je dobré a zlé. Cítím se s ním ve své kůži.

Zodpovědnost za přítele

Když jsi našel přítele, tvoji povinností je chránit ho, aby v těžkých chvílích neupadl a nezkomplikoval si život, aby neztratil duchovní sílu, vztah k Bohu a dobročinnost vůči lidem. Každý z nás je zodpovědný za tento poklad, který se nesmí promarnit a znehodnotit.

Pravidla přátelství

1. Pravdivě se zajímat o druhé.
2. Každého oslovovat jménem (ne příjmením).
3. Zdůrazňovat dobré vlastnosti druhých a nezvýrazňovat jejich chyby.
4. Radovat se z jejich úspěchu a dávat jim to najevo.
5. Hovořit o věcech, které jsou jim příjemné.
6. Respektovat myšlenky a názory druhých.
7. Mít smysl pro humor.
8. Být ochotný ke spolupráci.

Desatero přátelství

1. Přijmi druhého i s jeho chybami.
2. Respektuj u něj momenty krize.
3. Nezapomeň na jeho narozeniny.
4. Pošli mu pozdrav, když jsi daleko.
5. Ochotně mu půjčuj svoje věci.
6. Nebuď žárlivý.
7. Nemysli si, že existuješ jen ty.
8. Neznevažuj ho.
9. Neporovnávej ho s nikým.
10. Neponižuj ho.

Pavol Hudák

Modlitba za mého chlapce

Nebeský Otče, poslal jsi mi do cesty člověka, kterému chci věnovat své srdce a s kterým chci uzavřít manželství. Ochraňuj ho. Pomoz mu být věřícím, moudrým a rozhodným člověkem. Dej mu mužné srdce, aby se nebál těžkostí, ale aby je zdolával s Tebou. Svatý Josefe, patrone mužů, chraň mého chlapce od falešné mužnosti. Nauč ho ovládat smyslnost a poskytovat vlastní tělo k službě pravé lásky. Dej, abych se o něj mohla bezpečně opřít a prožít s ním další část svého života. Amen.

Modlitba za moji dívku

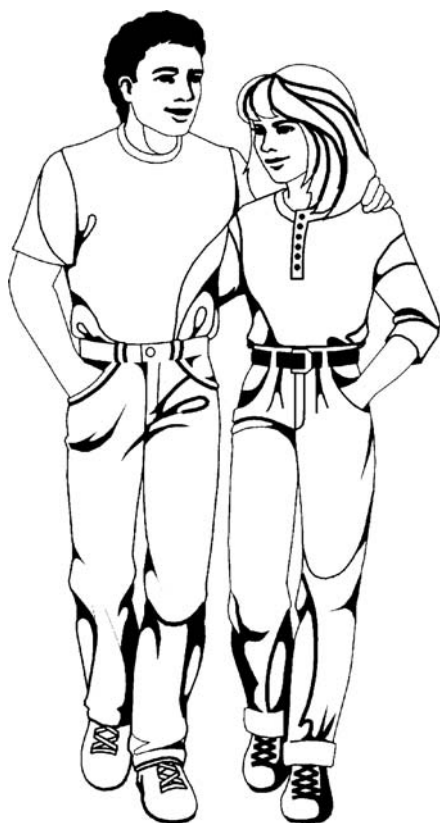
Nebeský Otče, děkuji ti za to, že jsem potkal tuto dívku. Žehnej jí a učiň, aby jí bylo se mnou dobře. Nedopusť, abych jí někdy ublížil. Připrav ji do role ženy a matky. Chraň ji od pokušení. Dej, aby mi byla věrná a milovala mě čistou láskou. Ať v naší budoucí společné rodině najde svoji nejdůležitější úlohu zde na zemi. Ať se necítí být svázaná závazky ženy a matky, ale ať najde v jejich věrném plnění svoje štěstí a pokoj. Dej, aby byla trpělivá, tichá a laskavá, aby vnesla do rodiny Boží pokoj. Maria, ať následuje tebe a jako ty ať ochotně a s radostí plní Boží plány. Amen

Pro a proti

V této rubrice se snažíme vyvrátit některé nesmyslné tvrzení ohledně předmanželského sexuálního soužití. V tomto čísle navážeme na článek z minulého čísla, budeme se zabývat druhým tvrzením:

Člověk má sexuální potřeby – jako všechny ostatní potřeby – je třeba tuto potřebu uspokojit.

Zároveň s tělesným dospíváním se v člověku probouzejí i sexuální potřeby. Výraz „sexuální potřeby“ je však příliš všeobecný a mnoho neříká. Například zcela jiný charakter mají probouzející se sexuální potřeby a touhy v období dospívání u chlapců, jiný u děvčat. Kvalita a intenzita těchto tužeb a potřeb je velmi individuální a obvykle bývá závislá na předchozím sexuálním vývoji, na získaných zkušenostech, na intenzitě zájmu o vlastní erotickou sféru a na celé dřívější sexuální výchově.

Mladý člověk se má učit svůj probouzející se pud ovládat. Má ho usměrňovat. Cílem autentické sexuální výchovy je ustavičný vývoj v ovládnutí podnětů, tak aby se časem dospělo k pravé obětavé lásce. Pohlavní pud je jednou z potřeb člověka. Není jedinou. Dospívající má mnoho tužeb a potřeb: poznávat svět, otevírat se druhým a vycházet jim vstříc, potřebu citového zaujetí jiným člověkem (zamilování), dokázat svou hodnotu prací; potřebu ideálů, potřebu ujasnit si cíl a smysl svého života, potřebu pohybu a tělesné aktivity atd. Sexuální potřeby nepřevládají a mladého člověka „nesužují“, pokud se jimi zabývá v celém kontextu jiných, v tomto období života mnohem důležitějších a základnějších lidských potřeb. Nejde tu v nejmenším o znevažování sexu, ale o jeho zařazení do stupnice jiných lidských potřeb a tužeb. S odvoláním na hierarchii Božích přikázání můžeme říci, že sexuální potřeby jsou na „šestém místě“. Při respektování prvních pěti zákonů nebude „šestá potřeba“ v životě mladého člověka dominovat.

Docenění sexuality se však někdy zaměňuje za absolutizaci tělesné stránky sexuálních prožitků. Dnes se často mluví spíše o sexualitě pouze v kategoriích tělesných projevů a zkušeností. Vytrácí se tak integrální pohled na ni. Toto fragmentární pojetí pohlavnosti ji nesmírně ochuzuje a v důsledku může vést k narušení vzájemných vztahů mezi muži a ženami.

Tvrzení mnoha autorů, že uspokojování sexuálního pudu je nevyhnutelné a nutné, je nejen určitým zjednodušením, ale i nepříliš poctivou informací z hlediska psychologického.

kého. Považuje totiž člověka za otroka vlastních sexuálních reflexů, které nemůže žádným způsobem ovládnout.

Nutnost překonávat sebe i své egoistické sklony je obzvlášť zřejmá právě v oblasti sexuální. Sexualita dezintegrována, odloučená od lásky a zodpovědnosti, se stává slepým instinktem. Začíná fungovat „nezávisle“ a stává se zdrojem přímo neukojitelné žádosti. Taková sexualita „vyžaduje“ absolutní uspokojení jen pro sebe a snaží se podřídit všechno a všechny jen sobě. Nezávládnutý, nekultivovaný sex je infantilní jako malé nevychované dítě. Zaslepenost sexuálních pudů, které působí v izolaci od citové a duchovní sféry člověka, se projevuje i v tom, že „nepozorují“, jak jsou jejich síly autodestruktivní. „Arogantní“ sexualita ničí sama sebe a způsobuje, že za čas už sama nemůže fungovat.

Všimněme si, že mnozí lidé mají pocit viny jen proto, že mají, nezávisle na své vůli, silný „zájem o sex“. Proto tento zájem často potlačují. Pokud mu podlehnou, cítí se zahanbeni a pokořeni. Přes vynaložené úsilí a veškerou dobrou vůli, kterou zapojují do boje o sexuální čistotu, tento zájem nejen nezmizí, ale dokonce roste a někdy se mění v tíživé sexuální obsese.

Chceme-li dosáhnout integrace sexuality, musíme svůj „zájem o sex“ přijmout pokojně a beze strachu. V samotném zájmu o pohlavní oblast není nic „nečistého“. Ve své podstatě je to cosi přirozeného. Když se v pubertě probouzí, je to projev normálního emocionálně-sexuálního vývoje. Právě tento zájem nám umožňuje získat potřebné informace, nutné pro zvládnutí závažné oblasti lidského života. Realismus při posuzování lidské pohlavnosti nám však přikazuje rozpoznávat, jestli uspokojování každého zájmu o sexuální oblast (s odvoláním se na „přirozenou potřebu“) není jen zástěrkou pro posilování našich neuspořádaných sexuálních žádostí a záměrů. Integrace sexuality vyžaduje, abychom se smířili se sebou – a tím i se svou sexualitou – a abychom ji přijali jako Boží dar.

Józef Augustyn: Sexualita v našem životě

Přijde starý manželský pár do nebe, svatý Petr je provází po nebi. Všechno je naprosto úžasné, žena je nadšena, říká, že se jí o něčem takovém ani nesnilo. Když to všechno vidí muž, zoufale se rozpláče a pak spustí vztekle na svoji manželku: „Za to všechno můžeš ty! To je pořád mikroflóra, cvičení, žádnéj alkohol a cigarety, krémy s UV filtrem - vždyť jsme tu mohli být už o patnáct let dřív!!!“

Sv. Jana Beretta Molla (1922 – 1962)

Dětství

Sv. Jana Beretta Molla se narodila 4. října 1922 v italské obci Magenta jako desáté ze třinácti dětí. Rodiče Albert a Marie byli členy sekulární františkánské řehole a své děti vychovávali v křesťanském duchu. Tři z nich se rozhodly pro duchovní povolání. Jana v mládí toužila stát se laickou misionářkou a pomáhat svému bratrovi na misiích v Brazílii. Od rodičů se naučila mít otevřené srdce ve vztahu ke každému člověku, zvláště ve vztahu k chudým, naučila se pokoře a zároveň pevnosti charakteru.

V 15 letech se zúčastnila duchovních cvičení, které měly velký vliv na její budoucí život. Nastoupila zde zralé následování Krista. Poznámky z těchto rekolekcí se staly programem celého jejího života: naprostá odevzdanost Ježíši, chránění se hříchu za každou cenu, denní modlitba vkleče s prosbou o vytrvání věrnosti Kristu a o šťastnou smrt, pevné rozhodnutí vytrvat ve studiích. Hlavním heslem se jí stala 3 slova: modlitba, činnost, oběť.

Mládí a studia

Po ukončení střední školy začala studovat medicínu. Zaměstnání lékaře chápala jako povolání, jako stav, jako službu druhému člověku. Studia lékařství ukončila jako lékař-chirurg v r. 1949, později si doplnila specializaci v pediatrii. I když je plně nasazena jako lékařka, nachází ještě dost času a sil věnovat se v rámci Katolické akce nejmladším dívkám. Zároveň se její radost ze života projevuje v jejím oblíbeném lyžování a alpinismu, tedy chození po horách. Právě tam dokáže předávat svůj úžas nad nádherou stvoření svým mladým kolegyním.

Povolání k manželství

I přes svou touhu po misiích poznala, že ji Bůh volá k manželství. Na povolání do určitého stavu se dívala jako na dar od Boha. Svého budoucího muže Petra Molla poznala koncem r. 1954, v únoru 1955 se zasnoubili a v září téhož roku přijali svátost manželství.

Snoubenecké období prožívali s radostí a láskou. „Naše tělo je svaté, je nástrojem úzce spojeným s duší ke konání dobra. Čistota není ctností odloučenou, ale spojuje se se souborem dalších ctností pomáhajících uchovat tuto čistotu. Jak uchovat čistotu? Naučit naše tělo oběti. Čistota je krásná a přináší člověku svobodu.“

Mateřství

V manželství se jim v krátké době narodily tři děti: Petr Ludvík, Marie Zita a Laura Marie. Jana mluvila o mateřství jako o povolání a neviděla větší rozdíl mezi povoláním řeholním a povoláním k mateřství. „Každé povolání je povoláním k mateřství, ať k fyzickému, ať duchovnímu

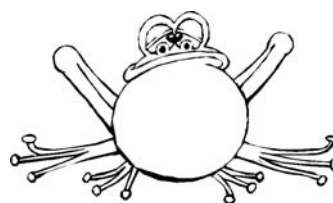
nebo morálnímu, a příprava na ně znamená odevzdání svého života pro druhé.“

V době čtvrtého těhotenství došlo ke komplikacím. Kvůli cystám v děloze byla nutná operace, která by však znamenala smrt dítěte. Lékař vyjádřil velké obavy o Janin život, ona však měla spíše starost o záchranu života svého dítěte, kvůli němu byla ochotna svůj život obětovat. Tuto operaci odmítla s odevzdaností do Boží vůle. Na Bílou sobotu, 21. dubna 1962, se narodila Jana Emmanuela. Zdravotní stav matky se však rychle zhoršoval a 28. dubna 1962 Jana Beretta Molla umírá.

24. dubna 1994 ji Jan Pavel II. za její heroickou oběť blahořečil. 16. května 2004 byla svatořečena a této slavnosti se zúčastnil její manžel i tři děti. (Marie Zita zemřela dva roky po své matce.)

Zvířecí sněm

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“ Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečínky by to opravdové Vánoce nebyly.“

Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“ Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“ Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

Potřebuji vás pro dobrodružství nové evangelizace. Počítám s vámi a důvěřuji vám.

Jan Pavel II.

Když se rozjedeš, pamatuj na brzdy

Když se kluk poprvé doopravdy zamiluje, dokáže vnímat dívku jako duhu. Nemá potřebu se jí dotýkat. Nechce, aby se rozplynula. Je schopen se na ni dívat hodiny a hodiny. Pozorovat její vlasy, pozorovat, jak se směje, jak mluví. Trochu si ji idealizuje. Lepí jí hvězdu na čelo. Je to jeho princezna. Mladý muž je schopen platonicky milovat i několik let. Pro takovou lásku je odhodlán dělat veliké činy. Přestane pít, kouřit, trhá květiny, otevírá dveře a někteří jdou tak daleko, že si i ČISTÍ ZUBY.

Ale i zamilovaná dívka vydrží pět hodin před zrcadlem. Dívka je citovější a zranitelnější než kluk. Potřebuje cítit ochranu, potřebuje slyšet vřelá slova. Jestliže ji chlapec maličko pohladí, letmo políbí, zašeptá pár sladkých slovíček, je šťastná. Víc už nežádá, prožívá čistou lásku.

Jenže ve chvíli, kdy se kluk a děvče začnou víc dotýkat, víc líbat a víc objímat, se v nás klucích probouzí žádostivost. Jestliže tohle nevíš a neví-li to také dívka, se kterou začínáš chodit, oba se rychle vystavíte sexuálnímu tlaku.

A tím se dostáváme od LÁSKY k SEXU. Co je sex a kde jsou jeho hranice? Bill Clinton řekl: „Já neprožil sex. To ona se mě dotýkala. Já nic nedělal.“ On snad dokonce věří, že nepřekročil hranici. Takoví jsme my lidé. Místo abychom hranice respektovali, posouváme je.

Kluk pozve dívku do kina. Je tam tma, dotýká se jí nohou. TO JE ÚŽASNÉ. Potí se. Ona je tak blízko. Jenže za chvíli už je to obyčejné, takže příště proplete své prsty mezi její prsty. TO JE ÚŽASNÉ. Kluk přijde z kina a řekne si: TO BYLO SUPER! Dívka přijde domů a vypráví kamarádkám každý detail – dvě hodiny.

Příště si dají polibek, pak super polibek, potom vášnivý třiminutový superpolibek, (kdy už hrozí přenos viru HIV ze slin), pak nějaké masáže, supermasáže a nakonec pohlavní styk. Možná to ani nechtěli, ale ono to samo pokračovalo. Je to jako když se malý kluk rozběhne z prudkého kopce. Najednou je sráz stále prudší a prudší, nohy už nejsou dost dlouhé a nestačí tolik kmitat a pak BUM BÁC. A pláč! Gravitace může být silnější než schopnost udržet kontrolu.

Stejně je to se sexem. Sex je pud k zachování života. A proto jestliže ho nekrotíme hned v zárodku, může být silnější než vůle. Alespoň u muže tomu tak je. Jen to vysvětluje fakt, že muž dokáže ženu znásilnit. Dokonce ženu cizí, kterou nezná, nemiluje, ale která mu také ničím neublížila. Tento pud může být silnější než rozumové uvažování. Jestliže mu povolíme, je stále silnější a silnější a my často nedokážeme dopředu odhadnout, jak a kde to skončí. Bez pevně stanovených hranic bude i tvá touha větší a větší a žádostivost bude chtít víc a víc. Obzvlášť řekneš-li si, že vše je dovoleno. Jenže následky jsou nedožité.

Tomáš Řehák: Sex: šlehačka na dortu

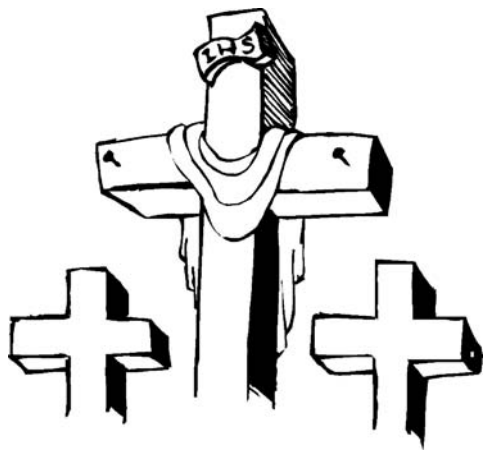
Program pro tebe: Posiluj se svátostmi

Církev vždy vybízela věřící k častému přijímání svátosti pokání, dokonce i tehdy, když jejich svědomí nezatěžují těžké hříchy. Častá zpověď byla a je považována za nejúčinnější prostředek k nápravě zlých sklonů. V ní kající kromě odpuštění hříchů získává svátostnou milost nebo jinými slovy Boží pomoc k překonání slabostí, pokušení a všech těžkostí na cestě k uskutečňování dobra.

Když se pokoušíme realizovat své ideály, může se stát, že upadneme. Co teď? Především si nesnižovat laťku, neslevit z ideálu. Jestliže upadneme a přiznáme se k tomu ve svátosti smíření, může nás tento pád dokonce posílit ve snaze žít podle ideálu. Každé vyznání hříchu je zároveň vyznáním víry. Když říkáš: „Udělal jsem to a to špatného“, znamená to zároveň: „Věřím, že dobré je dělat to naopak.“ Když si je někdo vědom svého hříchu, neznamená to, že on sám je špatný. Spíše to značí, že se na spáchaný hřích dívá s odstupem. Je třeba si uvědomit, že vinu smazává jedině odpuštění, ne však racionalizování a ospravedlňování se před sebou samým.

Vševědoucí Bůh pro nás nemohl vymyslet lepší dar, než je svátost pokání. I když je všemohoucí, nemohl nám dát nic většího. Zároveň v eucharistii nám nedává něco, ale sebe sama, zdroj všeho dobra, moudrosti a síly. *Toto je moje tělo* – řekl ve večeřadle, když ustanovil eucharistii. Dříve řečená slova o chlebě, který sestupuje z nebe, vyvolaly odpor. *To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?* – říkali. Ale Ježíš nic neodvolává, dokonce i navzdory odchodu některých učedníků...

Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život – řekl s mocí Kristus. Zatoužil být pokrmem duší, aby v nich posiloval a rozmnožoval svůj život, aby je spojoval se sebou a proměňoval ke své podobě.

V eucharistii je reálně přítomen ten samý Ježíš, kterého Maria porodila v Betlémě, který přes 30 let žil v Nazaretě a potom započal veřejnou činnost: hlásal radostnou novinu, uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, vyháněl zlé druhy, umřel na kříži, ale po třech dnech vstal z mrtvých. Připomeňme si ještě slova Jana Pavla II.: „Ten, kdo přistupuje ke svátosti pokání, získává duchovní sílu potřebnou k tomu, aby se postavil čelem všem těžkostem a zkouškám a zachoval věrnost

křesťanským závazkům. Kromě toho neustále čerpá z této svátosti, jakožto nejbohatšího zdroje, energii potřebnou k rozvoji všech svých talentů a dobrých vlastností.“

Modlitba, svatá zpověď a svaté přijímání jsou zdrojem síly, kterou potřebuješ. Nejsou to žádné doplňky, které si můžeš libovolně přibírat, ale jsou tak nutné pro tvůj duchovní život jako jídlo a pití pro život tělesný.

přeloženo z „Miłujcie się“

Pro kluky

Jsi mladý a tvoje postavení není snadné. Nepřeceňuj své síly. Se sexem je to hodně podobné jako s pitím vína. Okusíš jeden doušek, zalahodí ti na patře, zatoužíš po druhém, poznáš novou příchut'. Neodoláš-li v této chvíli, vypiješ sklenku naráz. Rozehřeje se ti v těle a požádáš o další (říká se tomu: do druhé nohy). Druhá sklenička rychle vypitá ti uvolní pohled na svět. Je to jen iluze, ale lže výborně. Sáhneš po další a další sklenice a než se naděješ, máš pěkně roztočenou hlavu. Druhý den přijde kocovina.

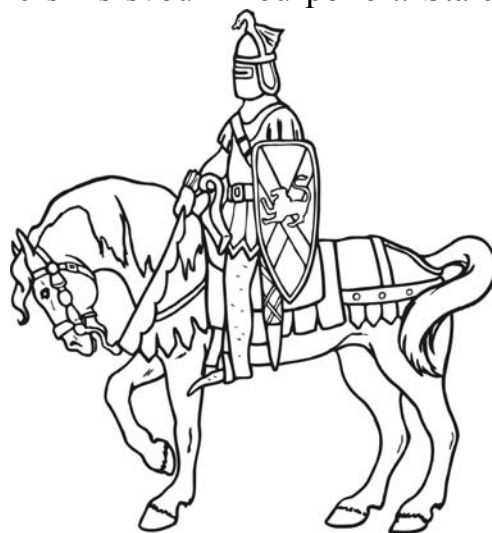
„Všechno je mi dovoleno – ano, ale ne všechno prospívá. Všechno je mi dovoleno – ano, ale ničím se nedám zotročit.“ (1 Kor 6,12)

Samozřejmě, že chceš svou dívku líbat a toužíš ji poznávat. Pamatuj si však, že každé intimnější poznání a dotyky v tobě otevírají touhu zajít ještě o kousek dál, k novému nepoznanému. Neříkám, že nesmíš svou milou líbat a hladit. Jak by poznala, že je ti s ní lépe než s ostatními? Měla by snad plné právo se domnívat, že jsi chladný a bezcitný. Bezcitnost je vážný důvod k rozchodu. Samozřejmě, že smíš svou milou políbit. Stále však měj na paměti a nezakrývej sám před sebou, že čím půjdeš dál v poznání, tím větší bude tvoje chuť proniknout až do konce.

Přitahuje-li tě tvoje dívka až příliš, vol s plnou zodpovědností co nejméně situací, kde jste spolu docela sami beze svědků. Navštěvujte se hodně s přáteli, chod'te na společné výlety, pořádejte společné akce. Pro tebe a pro tvou dívku není vhodné spát v jedné místnosti či v jednom stanu, ačkoliv se to dnes běžně dělá. To není puritánství, kamaráde, to je upřímná rada. Docela obyčejná prevence. Piješ z potoka, o kterém víš, že v něm sídlí tyfový bacil? Tvoje dívka není tyfový bacil, ale bacilem je našeptávač, který ti říká, že jsi silný a vydržíš všechno. Tentýž našeptávač ti potom začne připomínat, jak sladké jsou polibky tvé dívky, jak něžné, hřejivé a měkké jsou její dlaně. Nejedna i věřící pár, který se vystavil přílišnému pokušení, nevydržel. Sexuální pud k bytosti, jež tě přitahuje, může být tak silný, že pozbudeš hlavu ty i ona. Neříkej, že tobě se to stát nemůže. Může se to stát – jede to pak jako lavina, kterou nezadržíš.

Proto braň svou dívku jako nejvzácnější květinu. Jsi jejím rytířem a jejím ochráncem. A chraň také sebe, však víš, že máš v Božích očích nesmírnou cenu.

Oba dva se hodně modlete! Až poznáte pravý čas a budete mít jistotu, že vás Bůh zvolil jednoho pro druhého, vezměte se. Je lépe se vzít a třeba ve skromnosti žít v čistotě, nežli užívat pohodlíčka u rodičů, poznávat svět, ale kdesi pokoutně si odbývat sexuální zážitky a hrát si tajně na manžele.

Marie Frydrychová: Malá škola lásky

Vtipy

Mladý muž přijde ostýchavě za rabínem a ptá se ho: „Rabbi, jaká je nejlepší antikoncepce?“ Rabín se chvíli zamyslí, usměje se a říká: „Sklenice vody!“ Mladík zrozpačití ještě víc, ale přece s trochou naděje v očích se ptá dál: „A, Rabbi, tu sklenici myslíte před, nebo po?“ Rabín se znovu usměje a říká: „Místo!“

Boženka čeká své čtvrté miminko. V neděli po obědě sedí v křesle a čte si Katolický týdeník, když tu najednou zasténá úděsem: „Ne, to nepřežiju!“ „Co se děje?“ ptá se jí manžel. „Představ si to, tady píšou, že každé čtvrté dítě na světě je Číňan!“

Zpovídá se šestiletý klučina: „Požádal jsem manželku bližního svého.“ „Cože?“ „No, roztrhl jsem si kalhoty a bál jsem se, že dostanu, tak jsem požádal manželku našeho souseda, aby mi to zašila.“

Po důkladné prohlídce pravil gynekolog: „Tak, milá paní, až se dnes vrátí Váš manžel domů...“ „Nejsem vdaná,“ přeruší ho pacientka. „No tak až se setkáte s Vaším snoubencem...“ „Nejsem zasnoubena.“ „Tak tedy řekněte svému příteli, že...“ „Nemám a nikdy jsem neměla žádného přítele...“ Na to se lékař zamyslel, poodešel k oknu a dlouho se mlčky díval ven na oblohu. „Pane doktore, proč vyhlížíte tak dlouho z okna?“ neudržela pacientka svou zvědavost. „Protože naposledy, když se stalo něco podobného, tak vyšla hvězda na východě...“

Vrátí se Mojžíš z hory Sinaj ke svému lidu a říká: „Mám pro vás jednu dobrou a jednu špatnou zprávu. Ta dobrá je, že z 60 přikázání jsem to nakonec ukecal na deset. A ta špatná je, že šesté přikázání tam zůstalo.“

Muž se ptá Boha: „Bože, proč jsi stvořil ženu tak krásnou?“ „Abys ji miloval.“ „A proč jsi ji udělal tak hloupou?“ „Aby milovala ona tebe.“

Občasník Čistá láska vytiskl A.M.I.M.S Vranov nad Dyjí – Přímětice – Bítov. Neprodejně. Náklad 300 kusů. Vyšlo v prosinci 2005. Redakce: Jana Brabcová, Pavel Julinek. Veškeré náměty, nápady a připomínky zasílejte na adresu redakce: Jana Brabcová, Zadní Zhořec 9, 594 44 Radostín nad Oslavou; email: JBrabcova@seznam.cz; tel: 737 435 688. Zájemci o bližší informace ohledně Čisté lásky se mohou kontaktovat na adrese: Lída Juřenová, Višňové 79, 671 38; email: ludmilajurenova@seznam.cz; tel: 728 583 852, +421910413284